

Simone **Dalla Bella**

Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania, Katedra Psychologii Poznawczej, Warszawa

Isabele **Peretz**

Department de Psychologie, Universite de Montreal, Kanada

Różnicowanie stylów zachodniej muzyki klasycznej wymaga poczucia rytmu, a nie wiedzy muzycznej

Często się mówi, że tylko osoby z wykształceniem muzycznym są w stanie percypować różnice pomiędzy stylami zachodniej muzyki klasycznej (np. barokowej czy romantycznej). Jednak prawdopodobnie stwierdzenie to nie docenia prawdziwych umiejętności osób bez wykształcenia muzycznego.

Wykonaliśmy doświadczenie, w którym osoby z kultury zachodniej z wykształceniem i bez wykształcenia muzycznego oraz osoby z kultury wschodniej (z Chin) oceniały słuchowo podobieństwo wielu par utworów muzycznych z punktu widzenia stylu muzycznego (1 = mało podobne, 7 = bardzo podobne). Utwory muzyczne były nieznanne i napisane w tym samym stylu lub innym stylu muzycznym (np. pierwszy barokowy, a drugi romantyczny). Wyniki wykazały, że utwory były spostrzegane przez wszystkich badanych jako bardziej podobne wtedy, gdy ich style muzyczne były bliższe historycznie (np. style barokowy i klasyczny). Ponadto w sytuacji prezentacji według kolejności historycznej ich stylów (np. barokowy przed romantycznym) były spostrzegane jako mniej podobne niż wtedy, gdy ich kolejność prezentacji była odwrotna (np. barokowy po postromantycznym).

Podsumowując, wszystkie osoby badane niezależnie od wykształcenia muzycznego lub kultury były w stanie percypować różnice pomiędzy stylami w zachodniej muzyce klasycznej. Wynik ten sugeruje, że analiza różnic pomiędzy stylami zachodniej muzyki klasycznej prawdopodobnie opiera się przynajmniej częściowo na procesach uniwersalnych. Procesy te wydają się związane z rytmem lub ze zmiennością czasową.